

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 22. syyskuuta 2016
(OR. en)

12525/16

ONU 100
CONUN 183
COHOM 117
COPS 279
CSDP/PSDC 536
CFSP/PESC 757
DEVGEN 205
GENDER 38

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähetäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	10805/16 + COR 1
Asia:	Kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon EU:ssa: tarkistettut indikaattorit

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä tarkistettut indikaattorit, jotka koskevat kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jolla EU panee täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 ja 1820 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta, sellaisina kuin neuvosto on ne hyväksynyt 3484. istunnossaan 20. syyskuuta 2016.

**Kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä
"Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien
YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820
täytäntöönpanoon EU:ssa: tarkistettut indikaattorit**

EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon (asiak. 15671/1/08 REV 1) sisältää sitoumuksen kehittää "indikaattoreita, joilla mitataan edistymistä naisten suojelussa ja naisten vaikutusvallan lisäämisessä konfliktitilanteissa ja niiden jälkeen". Neuvosto hyväksyi 26. heinäkuuta 2010 17 indikaattoria (asiak. 11948/10), joilla on tarkoitus tehostaa EU:n vastuunkantoa sitoumusten täytäntöönpanossa, jotka koskevat kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus", tehdä selkoa edistymisestä ja saavutuksista kyseisten EU:n sitoumusten täytäntöönpanossa, havaita puutteita ja heikkouksia tätä asiaa koskevantoimintapolitiikan täytäntöönpanossa, helpottaa myöhempää päätöksentekoa ja toimien priorisointia sekä mahdollista vertailuanalyysia, motivoida henkilöstöä, edistää viestinnän selkeyttä asiaankuuluvan EU:n politiikan täytäntöönpanosta ja parantaa EU:n näkyvyyttä. Neuvoston asiakirjassa todettiin, että indikaattoreita olisi tarvittaessa tarkistettava ja niissä olisi otettava huomioon tuleva kehitys tällä alalla. YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanosta helmikuussa 2014 esitetystä EU:n toisesta selvityksestä (asiak. 6219/14) kehoitettiin analysoimaan ja tarkistamaan edellä mainittua 17:ää indikaattoria ensimmäisen kahden täytäntöönpanoa koskevan selvityksen laadinnan yhteydessä kertyneen kokemuksen pohjalta, jotta varmistetaan, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1325 koskevaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden työtä voidaan mitata tosiasiallisesti.

Tuon ohjeistuksen johdosta jäljempänä esitetään tarkistettut indikaattorit, jotka liittyvät kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoa EU:ssa koskevaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan.

Viiteasiakirjat

- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325 (2000) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1820 (2008) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1820"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1888 (2009) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1888"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1889 (2009) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1889"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1960 (2010) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1960"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2106 (2013) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2106"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2122 (2013) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2122"
- Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2242 (2015) kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus", jäljempänä "turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2242"
- Kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon EU:ssa (2008 – asiak. 15671/1/08 REV 1)
- Kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon EU:ssa: indikaattorit (2010 – asiak. 11948/10)
- Kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon EU:ssa: selvitys lähestymistapaan liittyvistä EU:n indikaattoreista (2011 – asiak. 9990/11)
- Kokonaisvaltainen lähestymistapa kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon EU:ssa: toinen selvitys lähestymistapaan liittyvistä EU:n indikaattoreista (2014 – asiak. 6219/14)

Lyhenteet

YTTP: Yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka

CVE: Väkivaltaisten ääriliikkeiden torjunta

EUH: Euroopan ulkosuhdehallinto

EU: Euroopan unioni

"EU ja sen jäsenvaltiot" (21:tä indikaattoria koskevassa tekstissä):

EU ja/tai yksi, useampi tai kaikki sen jäsenvaltioista

Korkea edustaja: EU:n ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja Euroopan komission varapuheenjohtaja

NAP: Kansallinen toimintasuunnitelma

Nato: Pohjois-Atlantin puolustusliitto

ETYJ: Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö

YK: Yhdistyneet kansakunnat

Turvallisuusneuvoston päätöslauselma: Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma

"Päätöslauselma 1325" (21:tä indikaattoria koskevassa tekstissä):

YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325 ja sen jälkeen annetut YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus" (1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 ja 2242)

WPS: Naiset, rauha ja turvallisuus

I Johdanto

Kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevat Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmat

Turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325, joka annettiin 31. lokakuuta 2000, on ensimmäinen päätöslauselma, jossa käsiteltiin aseellisten konfliktien suhteetonta ja yksinomaan naisiin kohdistuvaa vaikututusta ja sitä, että naisten on tärkeää osallistua konfliktien ratkaisemiseen ja niiden jälkeisiin poliittisiin prosesseihin ja jälleenrakentamiseen. Päätöslauselmassa 1325 vahvistetaan naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevat aiemmat kansainväliset ja alueelliset oikeudelliset sitoumukset ja yleissopimukset ja määritellään useita uusia periaatteita. Siinä korostetaan, että naisten on tärkeää osallistua tasavertaisesti ja täysimääräisesti aktiivisina toimijoina konfliktien estämiseen ja ratkaisemiseen, rauhanneuvotteluihin sekä rauhanrakentamiseen ja -turvaamiseen, humanitaarisiin toimiin ja konfliktin jälkeiseen jälleenrakentamiseen.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1820 (2008) todetaan nimenomaisesti, että sodassa taktisena keinona käytetyn seksuaalisen väkivallan torjunnalla on suora yhteys edellytyksiin pitää yllä kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta. Päätöslauselmalla 1820 vahvistetaan päätöslauselmaa 1325 toteamalla, että seksuaalinen väkivalta on usein laajalle levinnyttä ja järjestelmällistä ja voi vaikeuttaa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden palauttamista.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1888 (2009) muistutetaan, että on tärkeää lisätä naisten edustusta sovittelu- ja päätöksentekoprosesseissa konflikteja ratkaistaessa ja rauhaa rakennettaessa. Siinä esitetään rauhanturvaoperaatioille uudenlaista järjestelyä, jossa keskitytään erityisesti naisten ja lasten suojeluun. Siinä määritellään uusia toimenpiteitä aseellisissa konflikteissa esiintyvään seksuaaliseen väkivaltaan puuttumiseksi, kuten erityisedustajan nimittäminen ja seksuaalisen väkivallan käyttöä aseellisissa konflikteissa käsittelevän asiantuntijaryhmän perustaminen.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1889 (2009) kehoitetaan YK:n jäsenvaltioita ja muita toimijoita toteuttamaan lisätoimenpiteitä naisten osallistumisen lisäämiseksi rauhanprosessien kaikissa vaiheissa, pyydetään YK:n elimiä ja jäsenvaltioita keräämään tietoja naisten erityistarpeista konfliktien jälkeisissä tilanteissa ja analysoimaan ja arvioimaan näitä tietoja järjestelmällisesti ja pyydetään YK:n pääsihteeriä esittämään turvallisuusneuvostolle indikaattoreita päätöslauselman 1325 täytäntöönpanon seuraamiseksi. Toimenpiteiden tavoitteena on korjata perustietojen ja erityisten, mitattavissa ja saatavilla olevien, merkityksellisten ja aikasidonnaisten indikaattoreiden puute edistyksen mittaamiseksi.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan 1960 (2010) sisällytettiin tilivelvollisuusjärjestelmä konfliktien yhteydessä esiintyvän seksuaalisen väkivallan lopettamiseksi. Päätöslauselmassa pyydetään laatimaan luettelot ja vuotuiset raportit osapuolista, joiden epäillään syyllistyneen seksuaaliseen väkivaltaan tai olevan vastuussa seksuaalisesta väkivallasta. Sen mukaisesti konfliktien yhteydessä esiintyvistä seksuaalisesta väkivallasta on kerättävä tietoa ja raportoitava strategisella, koordinoitulla ja oikea-aikaisella tavalla turvallisuusneuvostolle. Maita kehoitetaan myös tekemään erityisiä aikasidonnaisia sitoumuksia ongelman ratkaisemiseksi.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2106 (2013) sisältää kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus" aiemmin annettuja päätöslauselmia tarkempia operatiivisia yksityiskohtia, ja siinä muistutetaan, että kaikkien toimijoiden – turvallisuusneuvoston ja aseellisten konfliktien osapuolten lisäksi myös kaikkien YK:n jäsenvaltioiden ja yksikköjen – on tehostettava toimiaan aiempien toimeksiantojen panemiseksi täytäntöön sekä sellaisten henkilöiden rankaisemattomuuden lopettamiseksi, jotka ovat syyllistyneet seksuaaliseen väkivaltaan konfliktissa.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2122 (2013) sisältää ponnekkaampia toimenpiteitä, joilla pyritään saamaan enemmän naisia osallistumaan konfliktien ratkaisemiseen ja konfliktien jälkeiseen jälleenrakentamiseen. Vastuu naisten osallistumisen esteiden poistamisesta, tilan luomisesta naisille ja naisten pääsemisestä mukaan neuvottelupöytiin osoitetaan YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:lle, YK:n jäsenvaltioille ja alueellisille järjestöille. Päätöslauselman mukaan sukupuolten välinen tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen ovat ratkaisevassa asemassa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden kannalta. Siinä tähdennetään, että naisten taloudellisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen edistää merkittävästi konfliktista toipuvien yhteiskuntien vakauttamista.

Päätöslauselmassa vahvistetaan etenemissuunnitelma ja kehoitetaan kehittämään ja hyödyntämään rauhanturvaoperaatioissa ja rauhanneuvotteluja tukevissa YK:n rauhanvälittäjäryhmissä tarvittavaa teknistä asiantuntemusta, parantamaan mahdollisuuksia saada oikea-aikaisesti tietoa ja selvityksiä naisiin kohdistuvista vaikutuksista konflikteissa ja naisten osallistumisesta konfliktien ratkaisemiseen sekä lujittamaan sitoumuksia kuulla naisia rauhanneuvotteluissa tai ottaa naisia niihin suoraan mukaan. Päätöslauselmassa todetaan, että humanitaarisella avulla on varmistettava mahdollisuus saada kattavasti seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviä palveluja, mikä koskee myös raiskauksen seurauksena alkaneita raskauksia.

Turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 2242 (2015), joka annettiin 15 vuoden kuluttua päätöslauselman 1325 antamisesta samana ajankohtana, jona esitettiin korkean tason arviointi, asiakokonaisuus "Naiset, rauha ja turvallisuus" esitetään keskeisenä osatekijänä, jolla voidaan vastata globaalia rauhaa ja turvallisuutta koskevan uudenlaisen tilanteen haasteisiin. Näitä ovat lisääntyvät väkivaltaiset äärioliikkeet, pakolaisten ja maan sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden kasvava määrä sekä ilmastomuutoksen ja pandemioiden maailmanlaajuiset vaikutukset. Tämä on ainoa turvallisuusneuvoston päätöslauselma, jossa otetaan huomioon nämä merkittävät muutokset. Päätöslauselmalla 2242 perustettiin kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" käsittelevä epävirallinen asiantuntijaryhmä tukemaan YK:n turvallisuusneuvostoa tuon kysymyksen osalta tehtyjen turvallisuusneuvoston sitoumusten johdonmukaisessa täytäntöönpanossa. Päätöslauselmassa 2242 kannustetaan asettamaan kunnianhimoiset uudet tavoitteet naisten määrälle rauhanturvajoukoissa muun muassa ottamalla käyttöön kannustimia joukkoja lähettävälle maille. Lisäksi siinä todetaan, että johtaviin aseisiin on nimitettävä enemmän naisia kaikilla päätöksenteon tasoilla ja että rauhanvälittäjille on annettava koulutusta osallistavien menettelyjen vaikutuksista ja siitä, miten ne saadaan toteutumaan. Päätöslauselmassa korostetaan myös tarvetta puuttua naisjärjestöjen huomattavaan rahoituksen puutteeseen.

Kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskeva EU:n politiikka

EU on johdonmukaisesti kehottanut toteuttamaan kaikilta osin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1325 ja sen jälkeen annetuissa päätöslauselmissa kysymyksen "Naiset, rauha ja turvallisuus" osalta esitettyä toimintalinjaa ja erityisesti torjumaan konfliktitilanteissa naisiin kohdistettua väkivaltaa ja edistämään naisten osallistumista rauhanrakentamiseen. EU:n toimien tehostamiseksi tällä alalla Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 8. joulukuuta 2008 "kysymystä 'Naiset, rauha ja turvallisuus' koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoa EU:ssa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan", joka kattaa EU:n ulkoisen toiminnan välineiden koko kirjon konfliktien kaikissa vaiheissa konfliktinestosta kriisinhallintaan, rauhanrakentamiseen, jälleenrakentamiseen ja kehitysyhteistyöhön.

Neuvosto hyväksyi 26. heinäkuuta 2010 17 indikaattoria, joilla pyritään

- tehostamaan EU:n vastuunkantoa niiden sitoumusten täytäntöönpanossa, jotka koskevat kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus",
- tekemään selkoa edistymisestä ja saavutuksista kyseisten EU:n sitoumusten täytäntöönpanossa,
- havaitsemaan puutteita ja heikkouksia tämän politiikan täytäntöönpanossa,

- helpottamaan myöhempiä päätöksentekoa ja toimien painottamista sekä mahdollista vertailuanalyysia,
- motivoimaan henkilöstöä,
- helpottamaan selkeää viestittämistä asiaankuuluvan EU:n politiikan täytäntöönpanosta,
- parantamaan EU:n näkyvyyttä.

Neuvoston asiakirjassa todettiin, että indikaattoreita olisi tarvittaessa tarkistettava ja niissä olisi otettava huomioon tuleva kehitys tällä alalla.

EU esitti vuoden 2010 indikaattoreista toukokuussa 2011 ja helmikuussa 2014 selvitykset, jotka kattavat joulukuusta 2008 joulukuuhun 2012 ulottuvan ajanjakson. Tilanteessa havaittiin myönteistä kehitystä, kuten EU:n jäsenvaltioiden hyväksymien kansallisten toimintasuunnitelmien määrän kasvu, parempi ymmärrys siitä, miten naiset voidaan ottaa paremmin osallisiksi rauhanprosesseihin, tasa-arvoasioiden yhteyshenkilöiden nimeäminen kaikkiin EU:n edustustoihin ja YTPP-operaatioihin sekä koulutusmahdollisuuksien lisääntyminen ja täytäntöönpanon parempi koordinointi ja yhdenmukaisuus. Lisäksi määriteltiin haasteita, kuten tarve arvioida kysymykseen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyvien tavoitteiden edistämiseksi käytettävien välineiden vaikutuksia, lisätä edelleen turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 mukaisten kansallisten toimintasuunnitelmien määrää EU:n jäsenvaltioissa, sisällyttää järjestelmällisesti sukupuolinäkökulma ja kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskeva näkökulma EU:n YTPP-operaatioiden toimeksiantoihin ja muihin strategisiin asiakirjoihin ja varmistaa, että naisten määrää YK:n rauhanturvaoperaatioihin osallistuvissa EU:n joukoissa lisätään. Turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanosta helmikuussa 2014 esitetyssä EU:n toisessa selvityksessä kehoitettiin analysoimaan ja tarkistamaan 17:ää indikaattoria ensimmäisen kahden selvityksen laadinnan yhteydessä kertyneen kokemuksen pohjalta, jotta varmistetaan, että päätöslauselmaa 1325 koskevaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden työtä voidaan mitata tosiasiallisesti.

Kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevan EU:n toimintapolitiikan täytäntöönpanoa edistäviä erityisiä tavoitteita ja toimia on sisällytetty lisäksi neuvoston 14. kesäkuuta 2010 hyväksymään EU:n toimintasuunnitelmaan sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä (2010–2015), komission ja korkean edustajan 21. syyskuuta 2015 hyväksymään yhteiseen valmisteluasiakirjaan "Sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvaltaa edistävät toimenpiteet: Tyttöjen ja naisten elämän muuttaminen EU:n ulkosuhteiden avulla (2016–2020)" sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaan EU:n toimintasuunnitelmaan (2015–2019).

Kun päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoa koskeva korkean tason arviointi oli laadittu lokakuussa 2015 ja oli hyväksytty kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskeva turvallisuusneuvoston uusi päätöslauselma (2242), tuota kysymystä käsittelevä EU:n epävirallinen työryhmä määritteli arvioinnin tulosten täytäntöönpanoa varten joitakin painopisteitä: lisätään naisten osallistumista kriisien ehkäisemiseen ja ratkaisemiseen, ehkäistään konflikteissa esiintyvää seksuaalista ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja puututaan siihen; otetaan huomioon sukupuolinäkökohta torjuttaessa uusia uhkia, kuten terrorismia ja väkivaltaisia ääriliikkeitä, samoin kuin humanitaarisissa toimissa sekä muuttoliikettä ja pakolaisia koskevissa toimintaperiaatteissa; harkitaan rahoituksen lisäämistä asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien tavoitteiden toteuttamista varten sekä tehdään tunnetuksi ja tehostetaan työtä, jota tekee kyseistä asiakokonaisuutta käsittelevä EU:n epävirallinen työryhmä, josta on määrä tulla tuota aihetta käsittelevien yhteyshenkilöiden verkosto EU:ssa.

II Indikaattoreiden tarkistuksen tarkoitus ja toteutustapa

Indikaattoreiden tarkistaminen perustuu turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoa koskevan toisen selvityksen suositukseen, jonka mukaan 17:ää indikaattoria on analysoitava ja uudistettava ensimmäisen ja toisen selvityksen laadinnan yhteydessä kertyneen kokemuksen pohjalta, jotta varmistetaan, että päätöslauselmaa 1325 koskevaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden työtä voidaan mitata tosiasiallisesti.

Indikaattorit tarkistettiin asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" käsittelevän EU:n epävirallisen työryhmän puitteissa. Työryhmä noudatti alkuperäisten indikaattorien laadintaan annettua ohjeistusta, jonka mukaan pyrittiin laatimaan keskeiset indikaattorit, jotka ovat saavutettavissa, suoraan mitattavissa (tiedot käytettävissä) sekä tarkasti määriteltyjä ja merkityksellisiä ja joissa pääpaino on täytäntöönpanoprosessin ja toteutettujen toimenpiteiden mittaamisessa. Tavoitteena oli laatia suhteellisen vähäinen määrä indikaattoreita, joita sekä EU:n toimielimet että tarvittaessa jäsenvaltiot voisivat käyttää.

Näissä puitteissa tehdyn tarkistuksen pyrkimyksenä oli selkeyttää kunkin indikaattorin sisältö ja kohde, mikä kannustaisi laatimaan enemmän ja aiempaa laadukkaampia vastauksia täytäntöönpanoa koskevia EU:n selvityksiä valmisteleviin kyselyihin ja antaisi viime vaiheessa mahdollisuuden arvioida paremmin EU:n ja sen jäsenvaltioiden päätöslauselman 1325 osalta tekemän työn tuloksia. Lisäksi tarkistetuilla indikaattoreilla olisi myös varmistettava EU:n raportoinnin jatkuvuus ja tulosten vertailukelpoisuus. Muutama indikaattori jaettiin useammaksi erilliseksi indikaattoriksi, ja kullekin indikaattorille määriteltiin alaindikaattoreita, minkä lisäksi annettiin täydentävä ohjeistus hyviä käytäntöjä ja tuloksia koskevan kirjallisen selostuksen laatimisesta, jotta voitaisiin saada kokoon enemmän ja aiempaa tarkempia laadullisia tietoja. Indikaattorit ryhmiteltiin aihekohtaisiin osiin toiminta-alojen perusteella, jotta kokonaisuus olisi selkeämpi. Lisäksi määriteltiin kaksi uutta indikaattoria ja yksi alaindikaattori, joilla pyrittiin ottamaan huomioon kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus" myöhemmin annettujen turvallisuusneuvoston päätöslauselmien painopiste eli konflikteissa esiintyvän seksuaalisen väkivallan torjunta,, päätöslauselman 1325 täytäntöönpanosta lokakuussa 2015 esitetyn korkean tason arvioinnin tulokset, kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevan turvallisuusneuvoston uuden päätöslauselma 2242 hyväksyminen mukaan lukien, sekä kestävän kehityksen toimintaohjelmaa 2030 varten laaditut indikaattorit.

Indikaattoreiden tarkistusta valmisteltiin asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" käsittelevän EU:n epävirallisen työryhmän 21. tammikuuta 2015 pidetyssä työseminaarissa, johon osallistui EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden sekä YK:n nais- ja kansalaisjärjestöjen edustajia. Lisäksi hyödynnettiin EU:n kahden täytäntöönpanoa koskevan selvityksen arvioita ja suosituksia sekä kuultiin kansalaisjärjestöjä ja YK:n tasa-arvojärjestöä. Tarkistuksessa käytettiin myös tasa-arvo-ohjelmasta saatua ulkopuolista asiantuntemusta. Kyseinen ohjelma on EU:n vakautta ja rauhaa edistävästä välineestä rahoitettu ohjelma.

III Aihekohtaiset puitteet

Päätöslauselmassa 1325 ja sen jälkeen annetuissa päätöslauselmissa kysymyksen "Naiset, rauha ja turvallisuus" osalta esitettyjen linjausten mukaisesti asiakirjassa tarkastellaan seuraavia neljää aihealuetta: ennaltaehkäisy, osallistuminen, suojeleminen sekä avustus ja jälleenrakennus.

Ennaltaehkäisy: sisällytetään sukupuolten tasa-arvonäkökohta kaikkiin konfliktinestotoimiin ja -strategioihin, kehitetään tehokkaita sukupuolisensitiivisiä varhaisvaroitusmekanismeja ja instituutioita, tehostetaan toimia naisiin kohdistuvan väkivallan, muun muassa sukupuoleen perustuvan väkivallan, ehkäisemiseksi kaikissa sen muodoissa ja torjutaan seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan rankaisemattomuutta.

Osallistuminen: edistetään ja tuetaan naisten aktiivista ja merkityksellistä osallistumista kaikkiin rauhanprosesseihin sekä heidän edustustaan virallisessa ja epävirallisessa päätöksenteossa kaikilla tasoilla, parannetaan kumppanuutta ja verkottumista paikallisen ja kansainvälisten naisten oikeuksia käsittelevien ryhmien ja järjestöjen kanssa sekä rekrytoidaan ja nimitetään naisia johtotehtäviin.

Suojelu: tehostetaan ja laajennetaan pyrkimyksiä naisten ja tyttöjen turvallisuuden, fyysisen tai psyykkisen terveyden, hyvinvoinnin, taloudellisen turvallisuuden ja/tai ihmisarvon turvaamiseksi, edistetään ja suojellaan naisten ihmisoikeuksia ja sisällytetään sukupuolinäkökulma oikeudellisiin ja institutionaalisiin uudistuksiin.

Avustus ja jälleenrakennus: edistetään naisten tasavertaista mahdollisuutta päästä osalliseksi avunantomekanismeista ja -palveluista, kuten niistä, jotka koskevat naisten ja tyttöjen erityistarpeita, kaikissa avustus- ja jälleenrakennuspyrkimyksissä.

IV Indikaattorit

A. Toimet EU:n tasolla

1. EU:n jäsenvaltioiden kansalliset toimintasuunnitelmat ja muut strategia-asiakirjat

- 1.1 EU:n jäsenvaltioiden kansallisten toimintasuunnitelmien lukumäärä.
- 1.2 EU:n jäsenvaltioiden muiden kansallisten strategia-asiakirjojen tai raportointimenettelyjen lukumäärä.
- 1.3 Kansalaisjärjestöjen osallistuminen kansallisten toimintasuunnitelmien laadintaan, täytäntöönpanoon ja arviointiin. Näihin menettelyihin osallistuvien kansalaisjärjestöjen lukumäärä. Esimerkkejä.
- 1.4 Esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita sovelletaan muun muassa kansallisten toimintasuunnitelmien ja muiden strategia-asiakirjojen täytäntöönpanoon liittyvissä ongelmatilanteissa. Sisällytetään arvio niiden vaikutuksista, jos mahdollista.

2. Naiset johtotehtävissä diplomaattivaltuuskunnissa ja kriisinhallintaoperaatioissa

- 2.1 Diplomaattiedustustojen, EU:n edustustojen ja YTPP-operaatioiden päällikköinä toimivien sekä YK:n rauhanturvaoperaatioihin kaikilla tasoilla osallistuvaan EU:n henkilöstöön, myös sotilas- ja poliisihenkilöstöön, kuuluvien naisten lukumäärä ja osuus; YK:n rauhanturvaoperaatioihin ja ETPP-operaatioihin osallistuva henkilöstö, mukaan lukien sotilas- ja poliisihenkilöstö.
- 2.2 Esimerkkejä ja parhaita käytäntöjä, joiden avulla saadaan kasvuun EU:n johtotehtävissä toimivien ja EU:n jäsenvaltioista tulevien, YK:n rauhanturvaoperaatioihin osallistuvien naisten määrä.

B. Toimet kumppanimaissa sekä alueellisella ja monenvälisellä tasolla

3. EU:n ja sen jäsenvaltioiden tuki kumppanimaille asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien toimintaperiaatteiden laatimista, täytäntöönpanoa ja arviointia varten

- 3.1 Niiden kumppanimaiden lukumäärä ja nimet, joiden kanssa EU ja sen jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä sellaisten toimien tukemiseksi, joilla edistetään asiakokonaisuudelle "Naiset, rauha ja turvallisuus" asetettuja tavoitteita, erityisesti laatimalla, panemalla täytäntöön ja arvioimalla kansallisia toimintasuunnitelmia ja strategia-asiakirjoja tai muita päätöslauselmaan 1325 liittyviä kansallisia toimintaperiaatteita.
- 3.2 Toimi- ja kumppanityypit. Täsmennetään, pannaanko toimet täytäntöön ja/tai toteutetaanko ne kumppanuuden puitteissa ja/tai yhteistyössä kansallisten, hallitustenvälisten tai alueellisten yksiköiden kanssa, kansalaisjärjestöt, naisasiaryhmät ja ruohonjuuritason järjestöt mukaan lukien.
- 3.3 Arvioidaan aihekokonaisuuteen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyviin toimiin hallituksille ja/tai kansalaisjärjestöille annettavan EU:n ja sen jäsenvaltioiden tuen laatua, vaikutuksia ja kestävyyttä.
- 3.4 Kansalaisjärjestöjen osallistuminen kumppanimaihin kohdistettavien toimintaperiaatteiden kehittämiseen, täytäntöönpanoon ja arviointiin, jotka koskevat aihekokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus". Näihin menettelyihin osallistuvien kansalaisjärjestöjen lukumäärä. Esimerkkejä.
- 3.5 Esimerkkejä hyvistä käytännöistä, kokemuksista ja ongelmista sekä mahdollisuuksien mukaan myös toimien konkreettisista vaikutuksista.

4. Puuttuminen kumppanimaiden paikallisten kansalaisjärjestöjen esiin tuomiin seikkoihin, jotka koskevat aihekokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus"

4.1 Sellaisten EU:n ja sen jäsenvaltioiden diplomaattiedustustojen, YTPP-operaatioiden tai päätoimipaikkojen toteuttamien toimien lukumäärä ja tyyppi, joilla on puututtu paikallisten kansalaisjärjestöjen, kuten naisjärjestöjen, aihekokonaisuuden "Naiset, rauha ja turvallisuus" osalta esiin ottamiin seikkoihin.

4.2 Esimerkkejä ja parhaita käytäntöjä.

5. EU:n ja sen jäsenvaltioiden kahdenväliset ja alueelliset vuoropuhelut, joissa kiinnitetään erityistä huomiota kysymykseen "Naiset, rauha ja turvallisuus"

5.1 Niiden EU:n ja sen jäsenvaltioiden käymien kahdenvälisten ja alueellisten vuoropuhelujen nimet ja lukumäärä, joiden tuloksista laadituissa asiakirjoissa, päätelmissä ja tavoitteenasettelussa on kiinnitetty erityistä huomiota kysymykseen "Naiset, rauha ja turvallisuus".

5.2 Kansalaisyhteiskunnan, erityisesti naisjärjestöjen, asema ja konkreettiset panokset näissä vuoropuheluissa.

5.3 Esimerkkejä parhaista käytännöistä, jotka voivat auttaa mittaamaan vuoropuhelujen lopputulosten vaikutusta. Havainnoidaan saatuja kokemuksia ja koettuja haasteita.

6. Aihekokonaisuus "Naiset, rauha ja turvallisuus" EU:n erityisedustajien toimissa

6.1 EU:n erityisedustajien sellaisten toimintakertomusten lukumäärä ja osuus, joissa on erityistä tietoa kysymyksestä "Naiset, rauha ja turvallisuus".

6.2 Esimerkkejä ja parhaita käytäntöjä.

7. Rahoitusvälineet ja budjettivarat, joita EU ja sen jäsenvaltiot käyttävät asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien tavoitteiden tukemiseen kumppanimaissa

7.1 Rahoitusvälineet, joita EU ja sen jäsenvaltiot käyttävät asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien tavoitteiden tukemiseen.

- 7.2 Rauhanrakentamiseen ja konfliktien ehkäisyyn myönnettyjen EU:n ja sen jäsenvaltioiden vuotuisten kokonaismäärärahojen määrä ja osuus, jolla tuetaan suoraan asiakokonaisuuteen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyviä toimia; kansalaisjärjestöille näistä erityisistä määrärahoista osoitettu määrä ja osuus.
- 7.3 Turvallisuus- ja oikeusosalalle osoitettujen EU:n ja sen jäsenvaltioiden vuotuisten kokonaismäärärahojen määrä ja osuus, jolla tuetaan suoraan asiakokonaisuuteen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyviä toimia; kansalaisjärjestöille näistä erityisistä määrärahoista osoitettu määrä ja osuus.
- 8. Asiakokonaisuuden "Naiset, rauha ja turvallisuus" sisällyttäminen turvallisuuden ja oikeuden alaa koskeviin EU:n ja sen jäsenvaltioiden hankkeisiin ja/tai ohjelmiin, joita toteutetaan hauraissa maissa sekä maissa, joissa on meneillään konflikti tai konfliktin jälkeinen vaihe**
- 8.1 Hankkeiden ja ohjelmien määrät eriteltynä aiheittain (kuten turvallisuus- ja oikeusalan uudistus, aseistariisunta, demobilisaatio ja yhteiskuntaan sopeuttaminen (DDR-toiminta), humanitaarinen apu, hyvä hallintotapa, ihmisoikeudet, kehitysvaiheessa olevat kansalaisjärjestöt ja paikallisviranomaiset) ja kumppanivaltioittain, ja tieto siitä, missä määrin asiakokonaisuus "Naiset, rauha ja turvallisuus" ja tasa-arvotavoitteet on otettu huomioon kaikissa yhteyksissä (sukupuolipolitiikan kriteerin perusteella).
- 8.2 EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteistyöohjelmamenojen kokonaismäärä aloittain ja kumppanimaittain eriteltynä sekä asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" ja tasa-arvoa koskeviin tavoitteisiin osoitettu osuus.
- 8.3 Kansalaisjärjestöjen osallistuminen edellä tarkoitettuihin hankkeisiin ja ohjelmiin. Näihin hankkeisiin tai ohjelmiin osallistuvien kansalaisjärjestöjen lukumäärä. Esimerkkejä.
- 8.4 Esimerkkejä parhaista käytännöistä ja mahdollisuuksien mukaan arvio vaikutuksista.
- 9. Asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevat EU:n ja sen jäsenvaltioiden maailmanlaajuisen, alueellisen ja kansallisen tason yhteiset aloitteet ja ohjelmat YK:n virastojen ja muiden kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen, kuten Naton, Etyjin ja Afrikan unionin tai Maailmanpankin ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa**
- 9.1 Yhteisten aloitteiden ja ohjelmien lukumäärä, tyyppi ja alkuunpanija.
- 9.2 Yhteisten aloitteiden ja ohjelmien tuotokset ja tulokset. Mahdollisia esimerkkejä yhteisten aloitteiden ja ohjelmien vaikutustenarvioinnista.

10. EU:n ja sen jäsenvaltioiden asiakokonaisuuden "Naiset, rauha ja turvallisuus" osalta kumppanimaissa tekemän työn koordinointi EU:n ja sen jäsenvaltioiden kesken ja/tai muiden avunantajien kanssa

10.1 Niiden EU:n kumppanimaiden nimet ja lukumäärä, joissa EU ja sen jäsenvaltiot koordinoivat asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevat toimensa keskenään, ja koordinointityyppi.

10.2 Niiden EU:n kumppanimaiden nimet ja lukumäärä, joissa EU ja sen jäsenvaltiot koordinoivat asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevat toimensa muiden avunantajien kanssa, ja koordinointityyppi.

10.3 Esimerkkejä ja parhaita käytäntöjä, mukaan luettuina koordinointiongelmien.

C. Naisten osallistuminen rauhanprosesseihin ja rauhanrakentamiseen

11. Poliittinen tuki naisten osallistumiselle rauhanprosesseihin

11.1 EU:n ja sen jäsenvaltioiden johtotehtävissä olevan henkilöstön antamien sellaisten lausuntojen ja sitoumusten lukumäärä, joissa mainitaan naisten osallistuminen rauhanprosesseihin ja jotka ovat johtaneet tai liittyneet myönteisiin toimiin tai tuloksiin.

11.2 Esimerkkejä parhaista käytännöistä ja haasteista.

12. Naisten osallistuminen meneillään oleviin rauhanprosesseihin, joissa EU ja sen jäsenvaltiot ovat aktiivisessa roolissa (johtaja-aseman tai poliittisen, taloudellisen ja/tai teknisen tuen kautta)

12.1 Naisten osallistuminen tällaisiin rauhanprosesseihin – lukumäärä, prosenttiosuus, osallistumistyyppi (neuvottelija, sovittelija, välittäjä, tekninen asiantuntija tms.) ja laatu:

- viralliset rauhanprosessit
- epäviralliset rauhanprosessit.

12.2 Esimerkkejä seuraavanlaisista parhaista käytännöistä ja haasteista:

- sellaiset EU:n tukemat neuvottelut naisten ja naisjärjestöjen kanssa, jotka johtivat konkreettisiin tuloksiin, kuten vaihtoehtojen ehdottaminen osapuolille, kannanotot tai sanamuotojen muutokset rauhanprosessiin liittyviin asiakirjoihin;
- laadulliset tutkimukset, joissa tutkittiin, millainen rooli ja vaikutus naisten osallistumisella oli ollut EU:n tukemissa prosesseissa (esimerkiksi tapaustutkimukset);
- naispuolisille neuvottelijoille ja sovittelijoille annettava valmennus heidän toimintansa tehon ja laadun parantamiseksi tietyissä prosesseissa, joihin he osallistuvat.
- Korjataan ongelmallinen menettely, jossa kootaan vain määrällistä tietoa ja esitetään perustietoja pelkästään naisten lukumääristä.

13. EU:n ja sen jäsenvaltioiden rauhanprosesseihin antama tuki, jolla on voitu vahvistaa naisten oikeuksia ja suojelua koskevia ehtoja rauhanprosessin suunnittelussa ja päätösasiakirjassa

13.1 Sellaisten rauhanprosessien lukumäärä ja prosenttiosuus, joille EU ja sen jäsenvaltiot ovat antaneet erityistä tukea (esimerkiksi rauhanprosessiin osallistuville toimijoille annetun sukupuolinäkökohtien teknisen erityisasiantuntemuksen kautta).

13.2 Esimerkkejä seuraavanlaisista parhaista käytännöistä ja haasteista:

- miesten ja naisten valmennus naisten oikeuksien ja suojelutarpeiden tuntemukseen;
- rahoituksen myöntäminen naisasiaryhmille tarkoituksena vaikuttaa jonkin tietyn rauhanprosessin kulkuun ja lopputulokseen;
- ratkaisukeinot tiettyjen erityismääräysten täytäntöönpanon ja vaikutusten seurannan toteuttamiseen.

14. Tuki naisten vaikutusvallan lisäämiseksi, naisten merkityksellisen osallistumisen mahdollistamiseksi sekä sukupuoleen ja asiakokonaisuuteen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyvien kysymysten sisällyttämiseksi rauhanrakentamisprosesseihin ja siirtymäkausien oikeusmenettelyihin

14.1 Sellaisten rauhanrakentamistoimien ja siirtymäkauden oikeustoimien lukumäärä ja tyyppi, joissa EU ja sen jäsenvaltiot antavat erityistukea naisten merkityksellisen osallistumisen mahdollistamiseksi sekä sukupuoleen ja asiakokonaisuuteen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyvien kysymysten sisällyttämiseksi menettelyihin.

14.2 Esimerkkejä seuraavanlaisista parhaista käytännöistä, haasteet mukaan lukien:

- naisten ja naisjärjestöjen valmiuksien kehittäminen, jolla tuetaan naisten osallistumista rauhanrakentamisen ja siirtymäkauden oikeusjärjestelyjen toteutukseen ja/tai valvontaan;
- naisten ja naisjärjestöjen kanssa käytävät EU:n tukemat neuvottelut, joilla varmistetaan, että naiset voivat osallistua rauhanrakentamiseen sekä siirtymäkauden oikeusjärjestelyjen suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;
- puututaan naispuolisten uhrien kohtaamiin ongelmiin, jotka liittyvät oikeussuojan saatavuuteen tai rikoksen uhrin mahdollisuuteen saada teosta hyvitystä;
- valistus- ja tiedotustoimet, joilla varmistetaan, että naiset ovat perillä meneillään olevista rauhanrakennushankkeista ja siirtymäkauden oikeusjärjestelyistä, ja helpotetaan naisten osallistumista.

D. Yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka

15. Tasa-arvokysymyksiä ja asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskeva koulutus

15.1 Tasa-arvoon ja turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan 1325 liittyvissä asioissa erityiskoulutusta saaneiden miesten ja naisten (vuosittain laskettu) lukumäärä ja osuus
a) EU:n päätoimipaikan henkilöstöstä b) diplomaattiedustustojen henkilöstöstä
c) siviilihenkilöstöstä ja d) sotilashenkilöstöstä, joka on EU:n ja sen jäsenvaltioiden palveluksessa ja joka osallistuu YTPP-operaatioihin ja YK:n rauhanturvaoperaatioihin.

15.2 Sellaisen tasa-arvoon ja päätöslauselmaan 1325 liittyviä asioita käsittelevän erityiskoulutuksen määrä ja laajuus (päivinä ja/tai tunteina), jota EU ja sen jäsenvaltiot ovat antaneet a) EU:n päätoimipaikan henkilöstölle, b) diplomaattiedustustojen henkilöstölle, c) siviilihenkilöstölle ja d) sotilashenkilöstölle, joka osallistuu YTPP-operaatioihin ja YK:n rauhanturvaoperaatioihin.

16. Sukupuoleen ja asiakokonaisuuteen "Naiset, rauha ja turvallisuus" liittyvien kysymysten sisällyttäminen YTPP-operaatioiden toimeksiantoihin sekä niiden suunnittelu- ja raportointiasiakirjoihin

16.1 Sellaisten YTPP-operaatioiden lukumäärä ja prosenttiosuus, joiden toimeksiannossa ja suunnitteluasiakirjoissa viitataan selvästi sukupuolta ja asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskeviin kysymyksiin ja/tai raportoidaan näiden kysymysten käsittelystä.

16.2 Hyviä käytäntöjä koskevia esimerkkejä, jotka kuvaavat sitoumusten täytäntöönpanon laajuutta ja laatua.

17. Sukupuolinäkökohtien erityisasiantuntemuksen sisällyttäminen YTPP-operaatioiden henkilöstön palvelukseen ottoa koskeviin edellytyksiin

17.1 Sellaisten YTPP-operaatioiden lukumäärä ja prosenttiosuus, joissa on

- kokopäiväinen tasa-arvoneuvoja (asiantuntija-asemassa)
- tasa-arvoneuvoja, jolla on toimeksianto toisellakin tehtäväalueella (esimerkiksi ihmisoikeusalueella)
- osa-aikainen tasa-arvoasioiden yhteyshenkilö (muussa kuin asiantuntija-asemassa).

17.2 Sellaisten YTPP-operaatioiden henkilöstön jäsenten lukumäärä ja prosenttiosuus, joiden toimeksiantoon kuuluvat asiantuntijatehtävät sukupuolta ja asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevissa kysymyksissä (tasa-arvoneuvojat ja/tai yhteyshenkilöt pois luettuina).

17.3 Esimerkkejä havaituista parhaista käytännöistä sisällyttää sukupuolta ja asiakokonaisuutta "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevat kysymykset YTPP-operaatioihin toimeksiantoa toteutettaessa.

18. Sellaiset YTPP-henkilöstön aiheuttamat seksuaalisen häirinnän ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän, hyväksikäytön tai väkivallan tapaukset, joista on suoritettu tutkinta ja joissa on ryhdytty jatkotoimiin

18.1 Sellaisten YTPP-henkilöstön aiheuttamien seksuaalisen häirinnän ja sukupuoleen perustuvan väärinkäytön tapauksien lukumäärä ja tyyppi, joissa on suoritettu tutkinta ja ryhdytty jatkotoimiin, sekä jatkotoimien tyyppi, kuten tutkinta sekä kurinpitomenettelyt ja oikeustoimet.

Tieto siitä, kohdistuiko häirintä tai hyväksikäyttö YTPP-henkilöstön jäseneseen vai ulkopuoliseen henkilöön.

18.2 Seksuaalisen häirinnän ja sukupuoleen perustuvan väärinkäytön tapausten osuus kaikista YTPP-henkilöstöön kohdistetuista valituksista, joista on suoritettu tutkinta ja joissa on ryhdytty jatkotoimiin.

18.3 Niiden YTPP-henkilöstön aiheuttaman seksuaalisen häirinnän ja sukupuoleen perustuvan väärinkäytön uhrien määrä, jotka ovat saaneet jonkinlaista apua tai oikeusturvaa tai hyvitystä (psykososiaalista apua, korvauksia tms.).

Annetun avun, oikeusturvan tai hyvityksen tyyppi.

18.4 Sellaisten käytöstä ja kurinpitoa koskevien koulutustilaisuuksien määrä, joissa on käsitelty seksuaaliseen häirintään ja hyväksikäyttöön liittyviä asioita ja joita EU ja sen jäsenvaltiot ovat järjestäneet a) diplomaattiedustustojen henkilöstölle b) siviilihenkilöstölle ja c) sotilashenkilöstölle, joka osallistuu YTPP-operaatioihin ja YK:n rauhanturvaoperaatioihin.

18.5 Edellä tarkoitettujen koulutustilaisuuksien osallistujien kokonaismäärä ja erittely sukupuolen mukaan.

E. Kansainvälinen suojelu

19. EU:n ja sen jäsenvaltioiden antama tuki rauhanrakentamis- ja rauhanturvaamistoimiin, joissa käsitellään konflikteissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa esiintyvän seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan kysymystä

19.1 EU:n ja sen jäsenvaltioiden sellaisten rauhanrakentamis- ja rauhanturvaamistoimien – hankkeiden tai ohjelmien, toimintapolitiikan, vuoropuhelun tai YTPP-operaation – lukumäärä, tyyppi ja kohderyhmä, joissa pyritään edistämään tietoisuutta konflikteissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa esiintyvistä seksuaalisesta ja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta ja ehkäisemään sitä.

- 19.2 Sellaisten EU:n ja sen jäsenvaltioiden – edellä määriteltyjen – toimien lukumäärä, joissa on pyritty oikeuksien suojeluun ja oikeustoimien toteuttamiseen tapauksissa, joissa naisiin, tyttöihin, miehiin ja poikiin on kohdistunut konflikteissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa seksuaalista ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa. Jatkotoimien laajuus (tapauksesta on raportoitu, se on ohjattu muiden tahojen käsiteltäväksi, sitä on tutkittu, se on ratkaistu oikeudellisin keinoin jne.).
- 19.3 Sellaisten EU:n ja sen jäsenvaltioiden toimien lukumäärä ja tyyppi, joissa on puututtu konflikteissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa esiintyvään seksuaaliseen väkivaltaan ja jotka on toteutettu kansalaisyhteiskunnan kumppanien, erityisesti naisasiaryhmien ja ruohonjuuritason järjestöjen, kanssa.

20. Naispuolisten turvapaikanhakijoiden suojelu EU:ssa

- 20.1 Pakolaisaseman saaneiden tai toissijaista suojelua EU:ssa nauttivien naispuolisten ja miespuolisten turvapaikanhakijoiden lukumäärä, osuus ja alkuperämaa.
- 20.2 Esimerkkejä ja parhaita käytäntöjä samoin kuin kokemuksia ja havaittuja ongelmia, jotka koskevat EU:n ja sen jäsenvaltioiden toimintaperiaatteita ja kokemuksia suojelutoimenpiteistä sekä sitä, millaisia myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia niillä on pakolaisina ja turvapaikanhakijoina oleviin naisiin ja miehiin sekä poikiin ja tyttöihin, jotka tulevat maista, joissa on meneillään aseellinen konflikti.

21. Väkivaltaisten ääriliikkeiden torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, joissa otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat

- 21.1 EU:n ja sen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja oikeusalan laitosten vuotuisten määrärahojen määrä ja osuus, jotka osoitetaan tutkimusten tuottamiseen aiheesta "väkivaltaisten ääriliikkeiden torjunta ja sukupuolinäkökohdat, mukaan lukien vetovoimatekijät ja pelotteet".
- 21.2 EU:n ja sen jäsenvaltioiden tilastolaitosten vuotuisten määrärahojen määrä ja osuus, jotka osoitetaan väkivaltaisia ääriliikkeitä koskevien, sukupuolinäkökohdat huomioon ottavien tilastojen, mukaan lukien vetovoimatekijöitä ja pelotteita koskevien tilastojen, tuottamiseen.
- 21.3 Väkivaltaisten ääriliikkeiden torjuntaan kumppanimaissa tarkoitettujen EU:n ja sen jäsenvaltioiden vuotuisten kokonaismäärärahojen määrä ja osuus, joiden pääasiallisena tai merkittävänä kohteena on sukupuolinäkökohtien käsittely.

21.4 EU:n ja sen jäsenvaltioiden terrorismin torjunnasta vastaavien viranomaisten henkilöstöön kuuluvien jäsenten lukumäärä ja osuus, joilla on sukupuolinäkökohtiin liittyvää asiantuntemusta.

21.5 Naisjärjestöjen osallistuminen väkivaltaisten ääriliikkeiden torjuntaa koskevien strategioiden laatimiseen. Esimerkkejä parhaista käytännöistä, saaduista kokemuksista ja haasteista.

V Raportointi

Nämä indikaattorit muodostavat perustan jatkuvalle EU:n raportoinnille siitä, kuinka on noudatettu EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka on määritelty kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" koskevien Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoa varten. Asianomaisten yksiköiden olisi kysymystä "Naiset, rauha ja turvallisuus" käsittelevän EU:n epävirallisen työryhmän tuella laadittava selvitys joka toinen vuosi ja esitettävä se poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealle. Kolmas täytäntöönpanoa koskeva selvitys olisi laadittava vuonna 2016, ja siihen olisi koottava tietoja kuulemalla erityisesti EU:n edustustoja, EU:n jäsenvaltioita sekä YTPP-operaatioihin liittyviä toimijoita.

Indikaattoreita olisi tarvittaessa tarkistettava, ja niissä olisi otettava huomioon tuleva kehitys tällä alalla.